

Polítiques culturals autonòmiques sota la lupa

Publicat per [Interacció](#) [1] el 21/03/2013 - 14:56 | Última modificació: 18/03/2026 - 15:38

Les polítiques culturals sovint s'expliquen a partir de programes, equipaments o iniciatives concretes. Aquest text proposa un canvi de mirada: entendre-les com a sistemes. L'anàlisi comparada de les comunitats autònomes mostra fins a quin punt les decisions culturals estan condicionades per arquitectures institucionals i relacions de poder que no sempre són visibles. Rellegir-lo avui permet reconèixer una realitat que continua vigent: moltes de les dificultats de la política cultural no es resolen amb més projectes, sinó amb una millor articulació del sistema. (n. de l'e., 2026)

Una mirada comparada a les tensions, les singularitats i els límits dels sistemes culturals de les comunitats autònomes.

Aquest número monogràfic de la revista *RIPS. Revista de Investigaciones Políticas y Sociológicas* està coordinat pels professors Arturo Rodríguez Morató i Joaquim Rius Ulldemolins, de la Universitat de Barcelona. La publicació recull els resultats d'una investigació de llarg recorregut sobre les polítiques culturals de les comunitats autònomes espanyoles, desenvolupada durant sis anys per un equip d'investigadors de diverses universitats del país. Una part rellevant dels textos té l'origen en comunicacions presentades a la VII *International Conference on Cultural Policy Research*, celebrada a Barcelona el juliol de 2012.

El volum ofereix una lectura comparada dels models autonòmics de política cultural, posant l'accent en les seves arquitectures institucionals, les dinàmiques de poder que les travessen i els efectes que tenen sobre la coherència del sistema. Més que descriure instruments o programes, els articles analitzen com s'han construït aquests sistemes i quines tensions estructurals arrossegueuen.

En aquest marc, l'article dedicat a Catalunya, signat per Joaquim Rius Ulldemolins i Arturo Rodríguez Morató amb la col·laboració de Santi Martínez Illa, presenta el sistema català com un cas alhora complex i singular. Complex perquè tres administracions públiques han exercit un paper central de manera simultània: el Departament de Cultura, la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona. Singular perquè tant la Diputació com l'Ajuntament han assumit funcions molt superiors a les que els correspondrien segons el seu rol teòric com a administracions locals.

Aquesta configuració ha convertit l'articulació entre administracions en una de les principals dificultats per a la construcció d'una política cultural de país. El desenvolupament del sistema s'ha produït en un escenari de tensions persistents, marcat per resistències político-institucionals associades a les lògiques de poder, que han limitat els processos de racionalització i de consolidació d'un marc estable de governança cultural.

El monogràfic esdevé així una eina útil per entendre els límits dels models autonòmics de política cultural i per llegir, amb perspectiva, debats que continuen plenament vigents en l'actualitat.

Referència

[RIPS Revista de Investigaciones Políticas y Sociológicas. Vol 11, No 4 \(2012\)](#) [2]

Categories: Publicacions acadèmiques

Categories: Recursos i publicacions

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: desenvolupament territorial

Etiquetes: avaluació de polítiques culturals

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2013/rips-185>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://revistas.usc.gal/index.php/rips/issue/view/185>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/3429>